

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 712/2013/7. szám

A Kúria a Dr. Kalló Ügyvédi Iroda által képviselt ... felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a személyesen eljáró beavatkozott, a Fővárosi Törvényszék 2013. május 23. napján kelt 1.Kf.650.008/2013/5. számon hozott ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 1.Kf.650.008/2013/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 20.000.- (húszezer) forint felülvizsgálati költséget.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Indokolás

A beavatkozó 2009-ben kérte árammérője megvizsgálását, mert álláspontja szerint az nem a tényleges fogyasztást mérte. A vizsgálat november 20-án megtörtént és megállapították, hogy a mérő hibás, azt leszerelték, és szakértői vizsgálatnak vetették alá. A szakvélemény szerint a mérőnek +82%-os hibája volt. Emiatt a felperes a beavatkozót 480.000.- Ft kötbérrel sújtotta. Az alperes 2011. január 4-i FVO-68-1 (2011) számú határozatával kötelezte a felperest a kötbér követelés törlésére.

Felperes keresetében lényegében a határozat hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy igényét jogszerűen érvényesítette. Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Indokolása szerint jogszerűen döntött az alperes a kötbér törléséről. A felperes eljárási kifogásai alaptalansága mellett a bíróság

rámutatott arra is, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok nem támasztották alá a szabálytalan áramvételezést, jóllehet erre vonatkozó állításainak alátámasztása a felperes kötelezettsége lett volna. A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság fellebbezés folytán eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét, lényegében annak helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és a határozat hatályon kívül helyezését, illetőleg a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Előadta, hogy bizonyítási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. Ha az alperesnek ezzel kapcsolatban kifogása merült fel, módja van arra, hogy maga is bizonyítási cselekményeket végezzen el, melynek során a tényállást tisztázhatja. Jogszabálysértésként a szabályzatára a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. §-ának (1) bekezdésére, 58. § (1) bekezdésének a) pontjára hivatkozott.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárásban arról kellett döntést hozni, hogy az alperes a kötbér tekintetében jogszerű határozatot hozott-e arra figyelemmel, hogy a felperes kötbér igényét megfelelőképpen nem támasztotta alá.

A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.

A Kúria álláspontja szerint helytállóan állapította meg mind az első-, mind a másodfokú bíróság, hogy a fogyasztótól kötbér csak a bizonyítottan felróható magatartás esetén követelhető, és azt is, hogy ezt a felperes által elvégzett szakértői vizsgálat nem támasztotta alá. A mérőóra hibájának, a hiba eredetének megállapítása ugyanis lehet szakértői kérdés, de a szakmailag kiváló szakértői laboratórium vizsgálata is csak akkor elfogadható, ha valódi és nem formális választ ad a konkrét ügyben felmerült szakmai kérdésekre.

Ezzel összefüggésben tévedett a felperes, amikor az alperesi eljárás és határozat jogsértő mivoltát abban látta, hogy az alperes a felróható fogyasztói magatartás alátámasztására további bizonyítást nem folytatott le, a Ket. 58.§ (1) bekezdés a) pontja szerint szakértőt nem rendelt ki. A per tárgyát képező alperesi eljárás célja nem a felróhatóság bizonyítása, hanem - miként ezt a Vet. 57.§ (1) bekezdése és a 159.§ sz) pontja is megfogalmazza - a

fogyasztói panaszok kivizsgálása, a fogyasztói érdek érvényesítés elősegítése. Ennek során az alperes quasi kívülálló, és egy, az engedélyes (felperes) által már lefolytatott olyan „eljárás” megfelelőségét vizsgálja, amely eredményeképpen az engedélyes már szankcióval (kötbér) élt a fogyasztóval szemben. E vizsgálat során nem feladata a hatóságnak, hogy az engedélyes elégtelen bizonyítékait elfogadja, vagy azokat kiegészítve megalapozottá tegye a kiszabott szankciót. A hatóság iránt támasztott ilyen elvárás éppen a hatósági feladatkör/szerep kiüresedését eredményezné, azt fordítaná szembe a fogyasztóval, akire védelmét bízta a jogalkotó.

A fentiek alapján megállapítható, hogy az alperesnek a felperes eljárása tekintetében rögzített jogi értékelése megalapozott, így jogszerű.

Az alperes szakmai, illetőleg a felperes részéről szakmainak minősített megállapításai további szakértői vizsgálat hiányában valóban nem helytállóak. Ugyanakkor a Kúria álláspontja szerint az alperes nem kifejezetten szakmai megállapításokat tett, hanem a bizonyíték értékelését végezte el és azt kevésnek, nem kellően alaposnak találta. Megjegyzi a Kúria, hogy az alperes által felsorakoztatott jogi érvek is elegendőek az alperesi határozat jogszerűségének megállapításához.

A Kúria hangsúlyozza, hogy a felperes sem a jelen, sem a hasonló tényállású - már korábban elbírált - ügyekben egyáltalán nem vizsgálta a fogyasztó egyedi körülményeit. A fentiek nem jelentik ugyanakkor a felróható magatartást tanúsító fogyasztó elvtelen védelmét, amennyiben ugyanis az engedélyes - a jogszabályi felhatalmazással élve - bizonyítani tudja a felróhatóságot, a hatóság a megalapozatlan fogyasztói panaszt elutasítja. Nem vitás ugyanis, hogy lehetséges akár a fogyasztó, akár más személy részéről olyan (szándékos) beavatkozás, amely hatással lehet a mérőre, de ezt a tényt a felperesnek kellett volna minden egyes esetben igazolnia.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, felülvizsgálati kérelemmel támadott részét a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes a Pp. 79. §-a szerint felszámítható költségei megfizetésére és ugyanezen szabály, valamint a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog miatt le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére köteles, mely utóbbi összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria. Az alperesi beavatkozónak költsége nem merült fel.

Budapest, 2014. április 29.

**Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó
bíró, Dr. Szecskó József s.k. bíró**